01/01/2019

Το θαύμα του Μεγάλου Βασιλείου στη Νίκαια

/ Επικαιρότητα

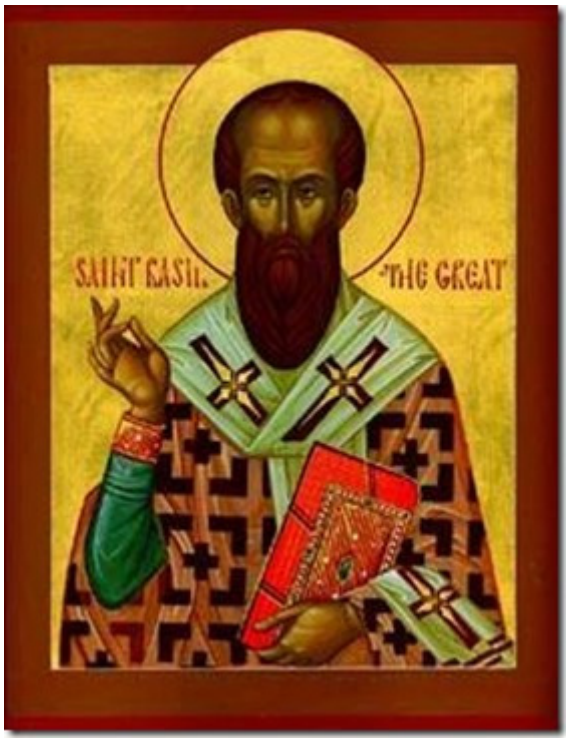

Όταν βασίλευε στην Κωνσταντινούπολη ο βασιλιάς Ουάλης, ήλθαν σ' αυτόν οι αρειανόφρονες Επίσκοποι και Ιερείς της επαρχίας της Νικαίας (Γαλλία), αξιώνοντας να παραδώσει σ' αυτούς τον Μητροπολιτικό Ναό για να ψάλλουν αυτοί εκεί και να εκδιώξουν τον Ορθόδοξο Αρχιερέα. Ο δε Ουάλης, ως ομόφρωνας τούτων, συμφώνησε. Ευθύς δε, απόστειλε στρατιώτες, εξεδίωξε τον Αρχιεπίσκοπο των Χριστιανών και όρισε να κατέχουν τον Ιερό Ναό οι Αρειανοί...

Τούτο μαθαίνοντας οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί της Νικαίας έσπευσαν προς τον Άγιο, παρακαλώντας αυτόν να μεσιτεύσει στον βασιλέα για να μεταστρέψει την γνώμη του.

Μεταβάς λοιπόν ο Άγιος Βασίλειος στην Κωνσταντινούπολη καί επισκεφθείς τον βασιλέα, είπε προς αυτόν:

«Βασιλεύ, ο Προφήτης Δαβίδ λέγει. Τιμή βασιλέως κρίσιν αγαπά, ο δε σοφός Σολομών, κρίσις βασιλέως, δικαιοσύνη. Η βασιλεία σου, λοιπόν, για ποια αιτία, δίχως δικαία κρίση, εξεδίωξες τούς Ορθοδόξους από την πάτριο Εκκλησία των και παρέδωκες αυτήν στούς αιρετικούς Αρειανούς;»

Είπε ο βασιλεύς: «Πάλι εις ύβρεις επετράπης, Βασίλειε; Δεν αρμόζει εις σε να

λέγεις τοιούτους λόγους».

Αλλ’ ο Άγιος απήντησε: «Διά το δίκαιον αρμόζει και να αποθάνω, ω βασιλεύ». Τότε είπε ο βασιλεύς στον Άγιο: «Ύπαγε μόνος σου εις τήν Νίκαια και κρίνε με δικαιοσύνη και από τα δυο μέρη. Ιδέ όμως να μη πράξεις ό,τι θέλει ο λαός σου». Ο Άγιος απεκρίθη: «Δός μου εξουσία να κρίνω εγώ, βασιλεύ, και όταν ακούσεις, ότι εμερολήπτησα υπέρ των Χριστιανών, θανάτωσέ με».

Λαβών λοιπόν παρά του βασιλέως την εξουσία ο Άγιος, απήλθε στη Νίκαια, όπου, αφού συνεκάλεσε όλους τούς Ορθοδόξους και τούς Αρειανούς, ομίλησε προς αυτούς για τούτων των λόγων:

«Ιδού, ήλθα, κατά την προσταγή του βασιλέως. Να πράξομε λοιπόν έτσι. Ας κλείσομε την Εκκλησία και ημείς οι Ορθόδοξοι και σεις οι Αρειανοί. Κατόπιν προσευχηθείτε εσείς πρώτον. Και εάν ανοίξει η Εκκλησία, κρατήσατε αυτήν. Εάν δε δεν ανοίξει, θέλομε προσευχηθεί ημείς, καί εάν διά της ιδικής μας δεήσεως ανοίξει, τότε να μείνει σε εμάς. Εάν δε μείνει κλειστή, να είναι ιδική σας».

Η κρίση αυτή του Αγίου άρεσε σε όλους ως δικαία καί εύλογος. Απελθόντες λοιπόν και οι Ορθόδοξοι και οι Αρειανοί έκλεισαν και σφράγισαν τις θύρες της Εκκλησίας. Μετά δε ταύτα, συναθροισθέντες οι Αρειανοί, επί τρεις ημέρες έψαλλαν δεήσεις και ικεσίες, για να ανοιχθεί η Εκκλησία. Όμως δεν εισήκουσε των παρακλήσεών των ο υπ’ αυτών υβριζόμενος Χριστός.

Είπε τότε σ’ αυτούς ο Άγιος: «Τώρα, ας προσευχηθούμε καί ημείς».
Προσκαλέσας τότε ο Άγιος τούς Ορθοδόξους Χριστιανούς,
μετέβη με αυτούς στο Ναό του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Διομήδους, ο οποίος ήταν πλησίον της Μητροπολιτικής Εκκλησίας. Εκεί, αφού ετέλεσε αγρυπνία μετά παντός του πλήθους, την πρωΐα μετέβησαν άπαντες, ακολουθούντων και των Αρειανών, προ των θυρών της Μητροπολιτικής Εκκλησίας. Όταν ο Άγιος Βασίλειος εσφράγισε δια των χειρών του τρεις φορές τις θύρες της Εκκλησίας και είπε: «Ευλογητός ο Θεός των Χριστιανών εις τους αιώνας των αιώνων», ευθύς, ω του θαύματος! Εθραύσθησαν οι μοχλοί και οι θύρες ανοίχθηκαν. Τότε ο Άγιος εισελθών εντός της Εκκλησίας μετά παντός του πλήθους των Χριστιανών ετέλεσε την θεία Λειτουργία. Κατόπιν δε, αφού ηγίασε τον λαό, παρέδωκε αυτήν στους Ορθοδόξους Χριστιανούς.

Ήταν δε τότε η δεκάτη ενάτη (19η) του μηνός Ιανουαρίου. Όχι δε μόνον οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί ηυφράνθησαν κατά την ημέρα εκείνη, διότι επανέκτησαν την Εκκλησία τους, αλλά και πολλοί εκ των Αρειανών, ιδόντες το θαύμα του Αγίου, επέστρεψαν στην Ορθόδοξο πίστη, αναθεματίσαντες την αίρεση αυτών.